

Výprava za pokladem (vypravování)

Jednoho dne jsem se zrovna potápěla kousek od pláže. V bílém písku jsem uviděla záblesk. Vylovila jsem starý bronzový medailonek se zvláštním vzorem. Když jsem ho na břehu otevřela, vyrazilo mi to dech. Na vnitřní straně byl detailně vyrytý obří vodopád obklopený hustým deštným pralesem. Byl to přesně ten vodopád, který každé ráno vidím z okna našeho plážového domku vysoko v horách. Medailonek navíc uprostřed skrýval malý klíček. „To musí být klíč k nějakému tajemství!“ zašeptala jsem vzrušeně pro sebe.

Popadla jsem batoh a vyrazila do divoké džungle zjistit, co ten klíč odemýká.

Cestou k vodopádu jsem viděla spoustu zvířat. Nad hlavou mi křičeli papoušci a kolem skákaly opice. Najednou mi ale cestu zastoupila dravá řeka, přes kterou vedl jen kluzký kámen. Na chvíli jsem se zastavila, ale pak jsem si dodala odvahy a řekla si: „To zvládneš, nesmíš to teď vzdát!“ Opatrně jsem ho přešla a konečně dorazila k obřím vodopádu. Hned za závojem padající vody jsem objevila skrytou jeskyni. Na kameni tam stála stará truhlička. Vložila jsem do ní klíček z medailonku a otočila jím. Truhla se otevřela a uvnitř ležel překrásný zelený krystal. Když jsem ho sebrala do ruky, začal svítit jako světluška.

Vzala jsem si ho na památku a při západu slunce se šťastně vrátila domů. Na tuhle výpravu nikdy nezapomenu.

Agáta Běhanová, 6. A